

[Statsministeren]

ger et vist niveau – må regeringen naturligvis ligesom alle andre overveje, hvilke supplerende foranstaltninger der skal til for at nå målet. Vi føler blot, det er forkert i dag i begyndelsen af 1987, hvor vi ikke kender situationen i 1990, at binde sig til en ganske bestemt gødningsafgiftspolitik, som skal gælde i 1990.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 873

6) Til *miljøministeren* af:

Løvig Simonsen (S):

»Hvilke konsekvenser vil ministeren drage af de udtalelser, som udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen fremkom med på en erhvervskonference afholdt af Farsø Erhvervsråd?«

Skriftlig begrundelse

Den 9. marts i år udtalte udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen ifølge Venstres Presse-tjenestes meddelelse af 9. marts: »En kunstgødningsafgift kan ikke blive firkløverregeringens politik – alene af den grund, at Venstre ikke vil lægge stemmer til en sådan afgift.«

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Dette spørgsmål, der er stillet mig til besvarelse, har jo indholdsmæssigt et meget nært slægtskab med det forudgående spørgsmål, stillet til statsministeren. Derfor må svaret naturligvis også have et meget nært slægtskab med svaret på det forudgående spørgsmål, og jeg kan derfor henvise til det svar, statsministeren har givet på spørgsmål nr. S 872.

Løvig Simonsen (S):

Ja, selvfølgelig er de to spørgsmål nært beslægtede, men sagen ligger jo i miljøministerens regi, og det vil sige, at det er miljøudvalget, der arbejder med den. Jeg synes, vi allerede er kommet et lille stykke hen ad vejen med statsministerens udtalelse om, at man ikke vil binde sig, når vi tænker på, at statsministeren for bare 20 minutter siden sagde, at han kategorisk ville afvise et miljøgebyr. Der er kommet en lille lempelse.

Men det afgørende for arbejdet i miljøudvalget er, om ministeren vil drage omsorg for, at miljøudvalget ikke på grund af henvendelser fra andre eller pression fra andre regeringspartier forholdes oplysninger, der er nødvendige for at drage de rette konklusioner. Men miljøministeren har jo selv nogle erfaringer på dette område, som han måske kunne orientere Folketinget om i dag.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det skal ligge helt klart – hvad det nok også gør for hr. Løvig Simonsen – at alle de oplysninger, vi kan bidrage med for at få sagen belyst, selvfølgelig vil blive stillet til rådighed.

Men som statsministeren lige har sagt, agter regeringen ikke at ændre sin opfattelse af, hvordan man vil tackle spørgsmålet om en afgift på kunstgødning. Det har ikke været og er ikke regeringens opfattelse. Men regeringen har lige så klart sagt, at den loyalt vil gennemføre den dagsorden, der er vedtaget, og det står den selvfølgelig ved.

Løvig Simonsen (S):

Jeg behøver ikke at erindre miljøministeren om, at miljøministeren den 18. februar mente at vide, at det var en god dag for miljøet, men vi er jo ikke ved slutstenen endnu. Det, der er afgørende her, er, om miljøministerens udtalelse om, at man loyalt vil efterleve den dagsorden, der blev vedtaget, skal forstås således, at miljøministeren også vil lægge ryg til de nødvendige styringsmekanismer, såfremt det viser sig nødvendigt på baggrund af den viden, vi får, inden vi skal aflevere udvalgets betænkning.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

De tiltag, der er indeholdt i regeringens handlingsplan, er taget med med henblik på at opfylde den dagsorden, der er vedtaget, idet denne dagsorden indeholdt den forudsætning om reduktion af handelsgødningen, som var nævnt i handlingsplanen. Det er givet, at regeringen er af den opfattelse – og det er jeg selvfølgelig også – at man kan nå dette resultat med disse tiltag. Viser det sig, at resultatet ikke opnås, må vi overveje, hvilke foranstaltninger der så skal gennemføres, for at dagsordenen kan opfyldes.